

Wystawa finalistów 15. edycji konkursu
Artystyczna Podróż Hestii

30 maja - 12 czerwca
Muzeum Sztuki Nowoczesnej
Warszawa, 2016

ERGO
HESTIA®

*nauka objaśnia świat,
ale pogodzić z nim może
jedynie sztuka*

Stanisław Lem

Konfrontacja z publicznością, prezentacja własnych prac w prestiżowych galeriach, wyjazd do światowych stolic kultury, kontakt z twórcami i kuratorami sztuki – nasz konkurs stwarza uczestnikom poważne szanse na artystyczny debiut. Otwiera przed nimi możliwości nabrania doświadczeń i inspiracji. Artystyczna Podróż Hestii to otwarte zaproszenie skierowane do młodych twórców, rozpoczynających dorosłe życie w sztuce. Z roku na rok podejmuje je coraz więcej osób, co potwierdza, że to potrzebna i atrakcyjna forma wsparcia edukacji artystycznej.

Ten autorski projekt mecenatu młodej sztuki realizujemy już od 15 lat. Rozwijamy go i wzbogacamy – w miarę jak rosną nasze apetyty i zmienia się scena artystyczna w Polsce. Poszerzamy krąg dziedzin artystycznych objętych konkursem. Zapraszamy znaczące postaci ze środowiska sztuki do międzynarodowego grona jurorów. Niezmiennie stawiamy na otwartość, wolność i równoprawność wielu odmiennych postaw artystycznych.

Jest coś jeszcze, co wyróżnia to przedsięwzięcie spośród innych przykładów zaangażowania biznesu w kulturę. Silnie wrosło ono w życie samej firmy i ludzi z nią związanych. Pracownicy i partnerzy ERGO Hestii uczestniczą w warsztatach artystycznych, wchodząc w nową dla siebie przestrzeń integracji i poznawania swoich możliwości. Oglądana z bliska sztuka – otwiera ludzi. Wszczepia im nerw twórczości. Pokazuje, jak zadawać pytania i przekraczać zbędne bariery. Pcha do poszukiwań, co w dzisiejszym szybko zmieniającym się świecie jest niezwykle cenne w każdej dziedzinie ludzkiej działalności, nawet odległej od sztuk pięknych.

Piotr M. Śliwicki
Twórca Fundacji Artystyczna Podróż Hestii
Prezes Grupy ERGO Hestia

*science explains the world,
but only Art can reconcile us
to it*

Stanisław Lem

Confrontation with the audience, presentation of one's works in prestigious galleries, visits to global capitals of culture, contacts with artists and curators – our competition gives the participants serious chances of an artistic debut. It offers them the opportunity to gain experience and new inspiration. Hestia Artistic Journey is an open invitation for young artists, entering their adult artistic life. Every year more and more people accept it, which proves that it is a much needed and attractive form of supporting artistic education.

We have been implementing this original project of patronage for young art for 15 years already. We develop and enrich it – as our appetites grow and the artistic scene in Poland changes. We broaden the artistic fields covered by the competition. We invite important figures representing artistic circles to join the international jury. We invariably opt for openness, freedom and equality of various artistic stances.

Yet another element makes our project unique among other examples of business involvement in culture. It has become deeply rooted in the life of our company and its people. ERGO Hestia employees and partners participate in artistic workshops, entering a space of integration which is new to them, and they become acquainted with their own capabilities. Art seen from close opens people up. It implants a creativity nerve. It shows them how to ask questions and overcome unnecessary barriers. It pushes them to search, which in today's quickly changing world is extremely precious in all fields of human activity, even remote from fine arts.

Piotr M. Śliwicki
Founder of Hestia Artistic Journey Foundation
President of ERGO Hestia Group

Konkurs Artystyczna Podróż Hestii to inicjatywa zapoczątkowana w roku 2002. Do startu w konkursie zapraszamy studentów trzeciego, czwartego i piątego roku wszystkich akademii sztuk pięknych i wydziałów artystycznych w Polsce. Zwycięzcy otrzymują możliwość odbycia w pełni refundowanej rezydencji artystycznej w jednym z dwóch najbardziej prestiżowych ośrodków rezydencyjnych - Nowym Jorku lub Walencji.

Pula nagród wzbogaciła się w 2014 roku o przyznawaną przez prezesa Grupy ERGO Hestia możliwość współpracy przy projekcie wizualnym Raportu Roczno Grupy ERGO Hestia.

W trakcie ostatnich 15 lat funkcjonowania konkursu, przeszedł on kilka zmian, które w naszym rozumieniu miały i mają służyć lepiej artystom oraz zmieniającej się scenie artystycznej. Pierwszych 12 edycji konkursu koncentrowało się wyłącznie na dziedzinach malarstwa, rzeźby i grafiki warsztatowej. Uznaliśmy, że taka formuła nie podąża za nowymi rozbudowanymi i złożonymi projektami artystycznymi. Dlatego zdecydowaliśmy, że niezbędne jest takie rozszerzenie kategorii, aby stworzyć w konkursie miejsce na szeroką gamę działań artystycznych.

W obecnej edycji wzięło udział 414 studentów z całego kraju. Wybór prac do finału to bardzo trudny, ale niezwykle interesujący proces. Członkowie jury skrupulatnie analizują dołączane do zgłoszeń portfolio, opisy dorobku twórczego i wystawowego, zapisy działań twórczych, często bogate komentarze samego artysty do prezentowanego dzieła. Wprowadzona formuła prezentacji osobistej daje artyście możliwość przedstawienia najistotniejszych punktów twórczości i rozmowę z członkami jury.

Konkurs Artystyczna Podróż Hestii w swoim zamiarze jest platformą promocji młodych twórców. Promujemy naszych finalistów i laureatów. Organizujemy wystawy i pokazy. W ciągu ostatnich 2 lat zorganizowaliśmy wystawy: Mateusza Piestraka, Łukasza Patelczyka, Kamili Model, Agaty Dobierskiej, Piotra Kołakowskiego, Łukasza Radziszewskiego, Karoliny Bielawskiej i Aleksandry Prusinowskiej. Pokazywaliśmy prace laureatów na wystawach zbiorowych w Krakowie, Poznaniu i Wrocławiu.

Organizujemy warsztaty artystyczne dla małych i dużych. Zapraszamy na spotkania z artystami. Organizujemy też warsztaty dla studentów, wspólnie pracując nad projektami wystawienniczymi. W tym roku po raz pierwszy przygotowaliśmy wystawę zbiorową naszych laureatów wspólnie ze studentami Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. To była niezwykle ciekawa i inspirująca współpraca.

Tegoroczny finał to nie tylko ogłoszenie nazwisk laureatów podczas uroczystego wernisażu w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, ale też - mamy taką nadzieję - początek szerszej debaty o roli prywatnego mecenatu artystycznego w budowaniu przyjaznego środowiska współpracy z artystami. Stawiamy na dialog.

Magdalena Kąkolewska
Prezes Fundacji Artystyczna Podróż Hestii

Hestia Artistic Journey Competition is an initiative which was launched in 2002. We invite students of the 3rd, 4th and 5th year of all Academies of Fine Arts and art faculties in Poland to participate in the competition. The winners have the opportunity to participate in a fully-paid artistic residence in one of the two most prestigious residence centres – New York or Valencia.

The list of prizes was enlarged in 2014 and now includes the opportunity to participate in the visual design of ERGO Hestia Group Annual Report, awarded by the President of ERGO Hestia Group.

During the last 15 years of the competition, it has undergone several changes which in our opinion were and are aimed at serving better the artists and the evolving art scene. The first 12 editions of the competition focused exclusively on paintings, sculpture and workshop graphics. We decided that such a formula did not follow the latest trends in the field of more extensive and complex artistic projects. Therefore we decided that it was necessary to extend the category in order to make space for a wider range of artistic activity.

When selecting works for the finals we gain insight into the participant's portfolio as well as a description of their artistic achievements and exhibitions; that often includes access to links to recorded artistic activities. Moreover, we have access to a description of the conception of the work and a comprehensive commentary of the artists themselves concerning the works that have been submitted. The formula of personal presentation gives the artists the possibility to present the most significant

elements of their creative activity and to discuss it with the members of the jury.

Hestia Artistic Journey Competition was intended to become a promotional platform for young artists. We promote our finalists and laureates. We organize exhibitions and shows. In the last 21 years we organized exhibitions of works by: Mateusz Piestrak, Łukasz Patelczyk, Kamila Model, Agata Dobierska, Piotr Kołakowski, Łukasz Radziszewski, Karolina Bielawska and Aleksandra Prusinowska. We exhibited the works of our laureates at group exhibitions in Kraków, Poznań and Wrocław.

We organize artistic workshops for youth and adults. We invite you to meetings with artists. We also organize workshops for students working together on exhibition projects. This year we prepared, for the first time, a group exhibition of our laureates together with students of Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław. It was a truly exciting and inspiring cooperation.

This year's finals are not limited to announcing a list of laureates during the official opening at the Museum of Modern Art in Warsaw, but also, hopefully, the start of a wider debate on the role of private artistic patronage in building a friendly environment for cooperation with artists. Dialogue is our choice.

Magdalena Kąkolewska
President of Hestia Artistic Journey Foundation

Prezes Piotr Śliwicki
Karen Gunderson
Nathalie Anglès
Agnieszka Tarasiuk
Bogna Świątkowska
Jarosław Fliciński
Paweł Sosnowski
Michał Suchora
Sebastian Cichocki
Magdalena Kąkolewska

Prezes Piotr Śliwicki

Przewodniczący, prezes Sopockiego Towarzystwa
Ubezpieczeń ERGO Hestia SA.

Chairman, President of Sopockie Towarzystwo
Ubezpieczeń ERGO Hestia SA.

Pomysłodawca konkursu Artystyczna Podróż Hestii. Mecenas młodych talentów. Twórca marki ubezpieczeniowej ERGO Hestia. Od ponad 20 lat zarządza sopocką grupą towarzystw ubezpieczeniowych ERGO Hestia. Jest absolwentem Politechniki Gdańskiej i Uniwersytetu Gdańskiego. Był słuchaczem Uniwersytetu w Ratzbonie. Mecenat artystyczny należy do programu odpowiedzialności społecznej ERGO Hestii, podobnie jak zaangażowanie w Nagrodę Znak i Hestii im. ks. Józefa Tischnera.

The mastermind behind Hestia Artistic Journey competition. The patron of young artists. The creator of ERGO Hestia insurance brand. For more than 20 years, he has been managing Sopot-based group of ERGO Hestia insurance companies. A graduate of Gdańsk University of Technology and Gdańsk University. A student of Regensburg University. Artistic patronage is a CRS initiative of ERGO Hestia complementing its commitment to Father Józef Tischner Znak and Hestia's Award.

Karen Gunderson

Artystka, wykładowca sztuki,
Stany Zjednoczone

Artist, art lecturer,
USA

Amerykańska artystka, malarka i nauczycielka młodych twórców. Uzyskała licencjat na Uniwersytecie w Wisconsin oraz dyplomy magistra nauk humanistycznych i magistra sztuk pięknych na Uniwersytecie Iowa. Wykłada sztukę na poziomie uniwersyteckim. Od lat związana z Nowym Jorkiem. Promotorka laureatów konkursu Artystyczna Podróż Hestii. Odrealnione motywy gór, wody i gwiazdnych konstelacji oraz obrazy w czerni z cyklu Black Paintings – to ulubione tematy artystki. Wyróżniona podczas florenckiego Biennale w roku 2001 nagrodą Lorenzo Magnifico w kategorii malarstwa. Jej prace można oglądać w kolekcjach licznych galerii i instytucji, między innymi Charles A. Wustum Art Museum, Racine w Wisconsin, Weatherspoon Art Gallery, Uniwersytet Karoliny Północnej w Greensboro.

American painter and teacher to many young artists. She received Bachelor's degree at Wisconsin University and Master of Humanities and Master of Fine Arts degrees at Iowa University. She lectures art at university. Gunderson has been residing in New York for many years. Publicises winners of Hestia Artistic Journey competition. Her favourite themes include dreamlike motifs of mountains, water and stellar constellations as well as black images from the Black Painting series. In 2001, she was distinguished during the Florence Biennale. She is an extremely experienced teacher who has delivered lectures in many art schools. Her works are exhibited in numerous galleries and institutions, including Charles A. Wustum Art Museum, Racine, Wisconsin, Weatherspoon Art Gallery, The University of North Carolina at Greensboro. She often partakes in collective and solo exhibitions, not only in New York.

Nathalie Anglès

Kuratorka i krytyk sztuki,
dyrektor Residency Unlimited

Curator and art critic,
director of Residency Unlimited

Założycielka centrum rezydencyjnego Residency Unlimited (RU), które od 2009 roku prężnie działa w Nowym Jorku, umożliwiając szerokiemu gronu artystów i kuratorów z całego świata rozwój międzynarodowych kontaktów oraz artystyczną wymianę. Nathalie Anglès stworzyła w RU innowacyjny model programu rezydencyjnego, który opiera się na partnerstwie, dostosowaniu się do potrzeb rezydentów oraz udostępnieniu zasobów. Nathalie Anglès jest absolwentką École du Magasin (Grenoble, CAC Magasin). Przed przeprowadzką do Nowego Jorku w 2000 roku, pracowała w Sotheby's Impressionist and Modern Art Department w Londynie, The American Center w Paryżu, Ecole des Beaux Arts de Paris i Union Centrale des Arts Décoratifs (UCAD) w Paryżu. W latach 2000-2008 pracowała jako dyrektor Location One's International Residency w Nowym Jorku. W 2008 roku została odznaczona przez rząd francuski Orderem Sztuki i Literatury najwyższego stopnia.

As a founder of the New York-based arts organization Residency Unlimited (RU) in 2009, Nathalie Anglès has played a pivotal role in developing the international careers of artists and curators. With RU, Nathalie created an innovative model for residency programs shaped differently from the conventional residency format, and based on customization, partnerships and shared resources. Nathalie is a graduate of the École du Magasin (Grenoble, CAC Magasin). Prior to moving to New York in 2000, she worked at Sotheby's Impressionist and Modern Art Department, London, The American Center, Paris, Ecole des Beaux Arts de Paris and Union Centrale des Arts Décoratifs (UCAD) in Paris. From 2000-2008 she worked as director of Location One's International Residency program in New York. In 2008, she was granted the title of Chevalier of the Order of Arts and Letters in by the French Government.

Agnieszka Tarasiuk

Kuratorka w Muzeum Rzeźby im. X. Dunikowskiego w Królikarni - oddziale Muzeum Narodowego w Warszawie.

Curator at Xawery Dunikowski Sculpture Museum, a branch of the National Museum in Warsaw

Artystka i kuratorka poruszająca się na pograniczu sztuki i działalności społecznej. Absolwentka warszawskiej ASP. Przez kilkanaście lat organizowała nieszablonowe przedsięwzięcia artystyczne na Podlasiu, tworząc eksperymentalną przestrzeń dla sztuki w miejscach tak odległych od centrów kultury, jak popegeerowskie wsie. W latach 2008-2011 pracowała jako dyrektor Domu Pracy Twórczej w Wigrach, który za jej kadencji stał się ważnym miejscem na mapie kulturalnej Polski. Obecnie główna kuratorka Muzeum Rzeźby im. Xawerego Dunikowskiego w Królikarni - oddziale Muzeum Narodowego w Warszawie.

Kuratorka wystaw: „Skontrum” (2012, Królikarnia); „Figury nie z tego świata” (2012, CSW Zamek Ujazdowski); „Praktyki” Piotra Wysockiego (2013, Królikarnia). Projektantka ekspozycji „Mark Rothko. Obrazy z National Gallery w Waszyngtonie”.

An artist and curator whose initiatives bring together art and social projects. A graduate of the Academy of Fine Arts in Warsaw. For over a decade, she implemented non-standard art projects in Podlasie, creating experimental space for art in such distant places from art centres as villages where state farms once used to thrive. From 2008 until 2011, she was the Director of the Creative Centre in Wigry which during her term became a landmark on the cultural map of Poland. She is now the Chief Curator at Xawery Dunikowski Sculpture Museum in Królikarnia, a branch of the National Museum in Warsaw.

The curator of the following exhibitions: “Skontrum” (2012, Królikarnia); “Out of This World Figures” (2012, CCA Ujazdowski Castle); Piotr Wysocki’s “Practices” (2013, Królikarnia). The designer of exhibition “Mark Rothko. Paintings from the Collection of the National Gallery in Washington”.

www.krolikarnia.mnw.art.pl

Bogna Świątkowska

Prezes Fundacji Bęc Zmiana

The President of Bęc Zmiana Foundation

Założycielka Fundacji Nowej Kultury Bęc Zmiana, z którą zrealizowała szereg projektów interdyscyplinarnych, m.in. Nowy Dizajn Miejski, Synchronicity, Wolny Uniwersytet Warszawy, Ekspertywa. Promotorka młodej sztuki polskiej, architektury oraz dizajnu. Współkuratorka i kuratorka wystaw realizowanych w ramach projektu Synchronicity w latach 2008-2013, a także licznych projektów zrealizowanych przez Fundację Bęc Zmiana, m.in. Eksperyment nie może być kontynuowany (2012), Kolekcja publiczna sztuki m.st. Warszawy (2012). Członek Społecznej Rady Kultury przy Prezydencie m.st. Warszawy. Założycielka i wydawca ogólnopolskiego magazynu kulturalnego „Notes na 6 tygodni”. Autorka licznych tekstów, wywiadów, reportaży, programów radiowych i telewizyjnych poświęconych współczesnej kulturze popularnej.

The founder of Bęc Zmiana Foundation with whom she rolled out a wide number of interdisciplinary projects, including New Urban Design, Synchronicity, Free Warsaw University, Expectative. Active promoter of young Polish art, architecture and design. The Associate Curator and the Curator of the exhibition staged as part of Synchronicity project in the years 2008-2013 plus numerous projects rolled out by Bęc Zmiana Foundation, including The Experiment Shall Not Be Continued (2012), Public Collection of Art of the Capital City of Warsaw (2012). The editor of many publications released by Bęc Zmiana Foundation: “Coś, które nadchodzi. 21st century architecture”, “Experiment. Instruction Manual”, “Reduction. Microspace”, “Praise of Cities”. A member of the Social Board for Culture at Warsaw Town Hall. The founder and the publisher of the national cultural magazine “Notes na 6 tygodni”. The author of numerous articles, interviews, reports, radio and TV programmes dedicated to contemporary popular culture.

www.beczmania.pl

Jarosław Fliciński

Artysta

Artist

Urodzony w Gdańsku; mieszka w Warszawie oraz w Esteval w Portugalii. Ukończył Wydział Architektury na Politechnice Gdańskiej i Wydział Malarstwa na gdańskiej ASP. Malarz, posługuje się także fotografią i wideo. W jego malarstwie, chociaż abstrakcyjnym i operującym prostymi formami geometrycznymi, odnaleźć można bezpośrednie inspiracje rzeczywistością. Obrazy najczęściej maluje seriami („Skoki do wody”, „Faites vos jeux”, „Układy”). Oprócz obrazów na płótnie i murali, tworzy także malarskie „environments”, wchodząc w dialog z architekturą, przestrzenią galerii, światłem i z własnymi pracami. W 2002 r. rezydent Fundacji Chinati Donalda Judda w Marfie. Jego prace znajdują się w wielu kolekcjach prywatnych i instytucjonalnych, m.in. Muzeum Sztuki w Łodzi.

Born in Gdańsk, resides in Warsaw and Esteval, Portugal. A graduate of the Faculty of Architecture at Gdańsk University of Technology and the Faculty of Painting at Gdańsk Academy of Fine Arts. A painter who often resorts to photography and video art. His abstract paintings driven by simple geometrical forms reveal direct inspirations brought by the reality. He usually paints series of works (“Jumps Into the Water”, “Faites vos jeux”, “Arrangements”). In addition to canvases and murals, he creates painting environments which initiate a dialogue with architecture, gallery space, light and his own artworks. In 2002, an artist-in-residence of Chinati Donald Judd Foundation in Marfa, US. His works have been purchased by many private and institutional collections, including the Museum of Art in Łódź.

www.flicinski.net

Paweł Sosnowski

Krytyk, kurator Galerii Propaganda

Critic, curator, Propaganda Foundation and Gallery

Historyk sztuki, krytyk i autor kilkudziesięciu programów telewizyjnych i filmów dokumentalnych o sztuce oraz artykułów prasowych i tekstów do katalogów. Przez wiele lat prowadził własną galerię sztuki współczesnej - najpierw pod nazwą D&S, następnie Appendix i Appendix2, a obecnie pod nazwą Propaganda. Kurator licznych wystaw indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą. Twórca i organizator Telewizyjnego Przeglądu Filmów o Sztuce, ogólnopolskiego festiwalu reklamy Złote Orły, a także rządowego dorocznego konkursu „Mecenas Kultury”. Komisarz programu wystaw festiwalu „Europalia 2001”. Kurator wystawy w pawilonie polskim na 50. Międzynarodowym Biennale Sztuki w Wenecji. Współzałożyciel i wieloletni prezes Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, założyciel Fundacji Propaganda, członek zarządu kilku innych fundacji artystycznych.

A historian of art and art critic, the author of several dozen TV programmes and documentary features about art, press articles and catalogue entries. For many years, he has been managing his own contemporary art gallery, first called D&S and later renamed to Appendix and Appendix2, currently operating as Propaganda. The curator of numerous solo and collective exhibitions in Poland and abroad. The creator and the organiser of Television Art Film Review, Golden Eagles national advertising festival and the annual government competition “The Patron of Culture”. The Programming Commissioner of “Europalia 2001” Festival. The curator of the exhibition which took place in the Polish pavilion during the 50th International Art Exhibition in Venice. Co-founder and long-term President of the Society for the Encouragement of Fine Arts, the founder of Propaganda Foundation, a board member of several art foundations.

www.galeriapropaganda.com

Michał Suchora

Historyk sztuki,
kurator w Galerii BWA Warszawa

Curator, BWA Gallery Warsaw

Z wykształcenia historyk sztuki i socjolog. Kurator cyklu edukacyjnego Art in Practice w Art Stations Foundation w Poznaniu, laureat 7. konkursu na wystawę kuratorską w Galerii Bielskiej BWA w Bielsku-Białej w 2012 roku. W ramach kolektywu kuratorskiego BWA Warszawa (Justyna Kowalska, Tomasz Plata, Michał Suchora) kuratorował m.in. „Withered”, Kisterem Gallery, Budapeszt (2013), „Warsaw. The Day After...”, Vartai Gallery, Wilno (2013), „Aplhville”, Griffin Artspace, Warszawa (2012), „Nowy porządek”, Art Stations Foundation, Poznań (2012). Obecnie pracuje nad pierwszym polskim wydaniem książki autorstwa Francesca Bonamiego „Lo potevo far anch'io”.

A historian of art and sociologist by education. The curator of the educational series Art in Practice implemented for Art Stations Foundation in Poznań, the winner of the 7th edition of the competition for the best curated exhibition of Bielska BWA Gallery in Bielsko-Biala in 2012. As a member of BWA Warsaw-based curator team (Justyna Kowalska, Tomasz Plata, Michał Suchora), he curated “Withered” displayed in Kisterem Gallery, Budapest (2013), “Warsaw. The Day After.”, Vartai Gallery, Vilnius (2013), “Aplhville”, Griffin Artspace, Warsaw (2012), “New Order”, Art Stations Foundation, Poznań (2012). He is currently working on the first Polish edition of Francesco Bonami's “Lo potevo far anch'io”.

Sebastian Cichocki

Socjolog, kurator
i krytyk sztuki

Sociologist, curator
and art critic

Do 2008 roku dyrektor CSW Kronika w Bytomiu, aktualnie pracuje w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Kurator licznych wystaw indywidualnych i zbiorowych, m.in. wystawy Moniki Sosnowskiej 1:1 w Pawilonie Polskim na 52. Biennale w Wenecji oraz Yael Bartany „... and Europe will be stunned” na 54. Biennale w Wenecji. Autor licznych tekstów krytycznych tłumaczonych na wiele języków, redaktor katalogów wystaw i antologii. Publikował m.in. w Cabinet, Artforum, IDEA Arts+Society, Obiegu, FUKT, Czasie Kultury, Mousse, 2+3D, Magazynie Sztuki, Gazecie Wyborczej, Krytyce Politycznej, Tygodniku Powszechnym. W 2011 r. ukazała się jego książka dla dzieci „S.Z.T.U.K.A.” z ilustracjami Aleksandry i Daniela Mizielińskich (wydawnictwo Dwie Siostry), zawierająca 51 opowiadań o sztuce współczesnej.

Director of Centre for Contemporary Art Kronika in Bytom till 2008, currently works at the Museum of Modern Art in Warsaw. Curator of numerous individual and collective exhibitions, i.a. the exhibition of Monika Sosnowska 1:1 in the Polish Pavilion at the 52nd Venice Biennale, and of Yael Bartany “... and Europe will be stunned” at the 54th Venice Biennale. Author of numerous critique papers translated to many languages, editor of exhibition catalogues and anthologies. He published in i.a. Cabinet, Artforum, IDEA Arts+Society, Obieg, FUKT, Czas Kultury, Mousse, 2+3D, Magazyn Sztuki, Gazeta Wyborcza, Krytyka Polityczna, Tygodnik Powszechnym. In 2011 he authored a book for children “S.Z.T.U.K.A” illustrated by Aleksandra and Daniel Mizieliński (Dwie Siostry publishing house), containing 51 stories about contemporary art.

Magdalena Kąkolewska

Prezes Fundacji
Artystyczna Podróż Hestii

President of
Hestia Artistic Journey Foundation

Organizatorka i kuratorka wystaw finalistów konkursów APH od 2013 r. oraz ogólnopolskich wystaw laureatów konkursu. Autorka tekstów kuratorskich. Wykładowca i edukator. Promotorka idei mecenatu artystycznego w środowiskach biznesowych i idei sztuki jako narzędzia budowania dialogu pomiędzy różnymi środowiskami. Honorowy członek jury hiszpańskiego konkursu Fresh Art i Beca Grand Tour, 2013.

Organizer and curator of exhibitions of works by finalists of Hestia Artistic Journey competition since 2013 and national exhibitions of the competition laureates. Author of curator's texts. Lecturer and educator. Promoter of the idea of artistic patronage in business circles and the idea of art as a tool for shaping dialogue between various environments. Honorary member of the jury of the Spanish Fresh Art and Beca Grand Tour competitions in 2013.

Jakub Danilewicz
Hanna Dyrzcz
Baltazar Fajto
Paweł Franik
Maciej Gąbka
Natalia Jamróż
Barbara Kosakowska
Olga Kowalska
Monika Łuczak
Jan Moszumański
Teresa Otulak
Mateusz Piestrak
Iwo Rachwał
Maciej Rudzin
Michał Siarek
Kasia M. Sosnowska
Maria Stożek
Agnieszka Talaśka
Piotr Urbaniec
Bartosz Zimniak

Typ Svedlund
Protuberancje
Saudade
On His Own
Praellement: Podział punktu II
Papierówki
XXIV
Dom
BAZA
nie ma czasu na detoks
Wersja 1
Krajobraz po spalonym dowcipie
Miejsca
Niebieskie Migdały
Alexander
Tożsamość
Widok
INTERREI
Being friendly again
#diwaklozetowa

Typ Svedlund

2015

technika:
płyta HDF, płyta MDF, farba

wymiary:
seria obiektów
80 x 35 x 45 cm

Realizacja składa się z fragmentów modelu domu dla robotniczej rodziny według projektu Ericha Svedlunda z 1935 roku. Ówczesna koncepcja wygrała międzynarodowy konkurs architektoniczny na budowę nowych osiedli mieszkaniowych w czeskosłowackim Zlinie – radykalnie funkcjonalistycznym, zbudowanym od podstaw mieście. Centrum stanowiły zakłady Bata, które zrewolucjonizowały ówczesny przemysł obuwniczy. Architektura od początku służyła polityce firmy. Egalitarne, ergonomiczne domki, multiplikowane wzdłuż niekończących się ulic – zgodnie z obsesją Baty – miały zwiększać wydajność pracy. Duże okna, gęstość zabudowy czy zakaz stawiania płotów były cechami charakterystycznymi ówczesnej zabudowy. Projekt Ericha Svedlunda spełniał wszystkie te kryteria. Praca stanowi próbę spojrzenia na ówczesną formę kapitalizmu – kapitalizmu z ludzką twarzą, która dla wielu pozostaje formą realnej utopii – kwestionując tym samym jednoznaczność zarówno pamięci, jak i historii.

The work is made of fragments of a model of working class family house, based on a 1935 project by Erich Svedlund. Back then, the project won an international architectural competition for the construction of residential areas in Zlín in Czechoslovakia, in a radically functionalist city, built from scratch. The central point was the Bata plant which revolutionized the then footwear industry. Architecture was at the service of the company's policy from the very start. Egalitarian, ergonomic houses, multiplied along unending streets – in accordance with Bata's obsession – were aimed at increasing the workers' performance. Characteristic features of those constructions were large windows, densely built-up areas and the ban on building fences. Erich Svedlund's project met all those criteria. The work is an attempt at analysing the capitalism of those times – a capitalism with a human face which remains a form of realistic utopia for many – by questioning at the same time the unambiguousness of both memory and history.

Protuberancje

2015

technika:
ołówki, węgiel i fragmenty
palone ogniem na tekturze

wymiary:
seria prac 30 x 30 cm

Protuberancje – wielkie pętle płonącej plazmy koronalnej, podnoszące się z powierzchni Słońca i opadające na nie z powrotem. Pojawiają się zazwyczaj w pobliżu plam słonecznych i związane są z aktywnością pola magnetycznego Słońca. Wznoszą się na tysiące kilometrów nad jego powierzchnię.

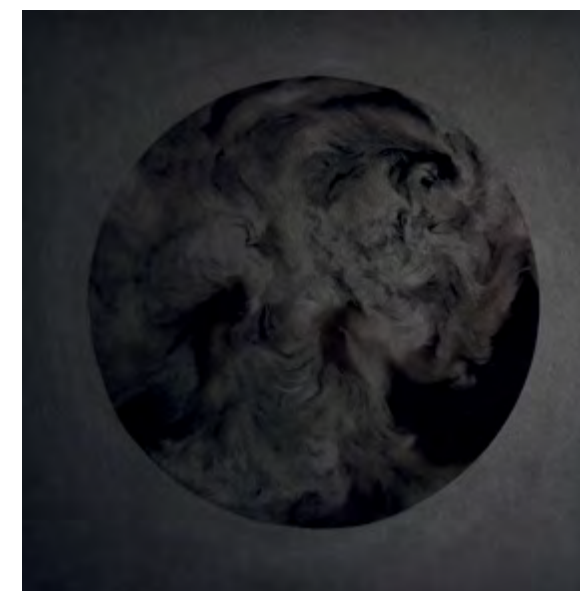
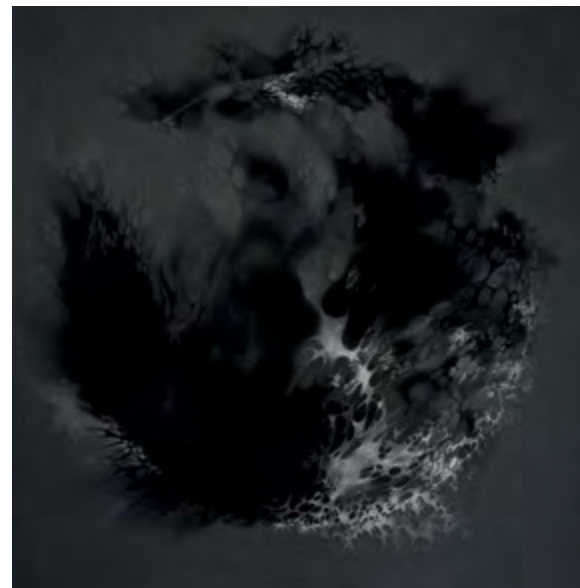
Z Ziemi protuberancje są najlepiej widoczne podczas całkowitych zaćmień Słońca. Paradoksalnie więc fakt zaćmienia czyni je widzialnymi. Kwestia widzialności była tu dla mnie kluczowa. Cykl powstał w oparciu o zdjęcia Słońca z teleskopów NASA, publikowanych codziennie na stronie programu Solar Dynamics Observatory.

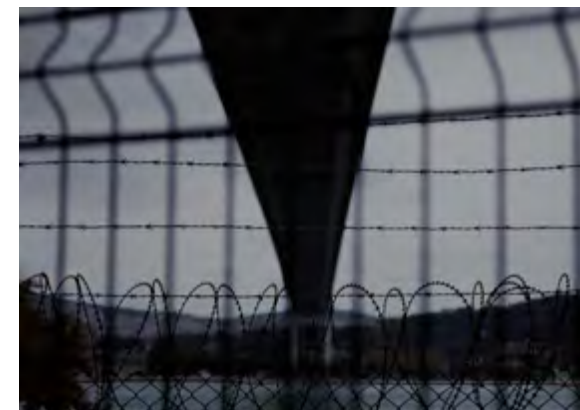
Słońce w rozmaitych kulturach ma bogatą symbolikę. Także w tej pracy starałam się kompozycyjnie sprowadzić obraz do znaku. Wbrew powszechnemu skojarzeniu Słońca ze światłem, obrazy rysowane są „czarno na czarnym” – ich powierzchnia nie świeci, a pochłania światło. Główne użyte przeze mnie medium – ogień – wynika bezpośrednio z podjętego tematu. Pokrywając podłoże różnymi materiałami (takimi jak ołówek, węgiel i sadza), nadpalając, rysując i ścierając kolejne warstwy, otrzymałam zróżnicowaną fakturę, której elementy pojawiają się i znikają w zależności od ruchu odbiorcy, kąta patrzenia i oświetlenia.

Protuberances – huge loops of burning coronal plasma, rising up from the surface of the Sun and falling down again. They usually appear in the vicinity of sunspots and are related to the activity of the Sun's magnetic field. They rise up thousands of kilometres above the surface of the Sun.

Protuberances are best visible from the Earth during total eclipses of the Sun. Paradoxically, the fact of concealing them makes them visible. The issue of visibility was key for me. The cycle was created based on photographs of the Sun from NASA telescopes, published daily on Solar Dynamics Observatory programme website.

In various cultures the Sun has a rich symbolic meaning. Also in this work, I tried to shape a composition transforming the image into a sign. Contrary to the common association of the Sun with light, images are drawn “black on black” – their surface does not shine, but it absorbs light instead. My main medium – fire – results directly from the topic I selected. By covering the surface with various materials (such as pencil, coal and soot), by delicately burning, scratching and rubbing several layers, I obtained a diversified texture whose elements appear and disappear depending on the movement of the audience, the viewing angle and the lighting.

Saudade

2014-2016

technika:
fotografia

wymiary:
5 fotografii 50 x 70 cm

Kiedy dotarłem nad swój pierwszy geograficznie najdalszy punkt Europy, Cabo da Roca w Portugalii, patrzyłem na horyzont Oceanu i próbowałem sobie wyobrazić ten widok oczami Europejczyka sprzed kilkuset lat, dla którego w tym punkcie kończył się świat. Już nic dalej. Zaczynałem rozumieć sens nieprzetłumaczalnego portugalskiego słowa „saudade”, określający specyficzny rodzaj tęsknoty. Dla mnie w pewien sposób też tutaj kończy się świat - nigdy do tej pory nie opuściłem Europy. Punkty wyznaczone jako najbardziej skrajne dla kontynentu, są też miejscami najbardziej odległymi dla mnie, mieszkańca jego środkowej części.

Ta praca powstała w geograficznie najbardziej wysuniętych punktach Europy, zdjęcia zostały zrobione na przykładu Cabo da Roca (Portugalia), Látrabjarg (punkt alternatywny do pierwszego, Islandia), Nordkapp (Norwegia), wyspie Gavdos (Grecja), w Stambule (Turcja) oraz Workucie (Rosja).

When I arrived at my first European geographical extreme – the continent’s westernmost point in Cabo da Roca in Portugal, I watched the Ocean’s horizon and I tried to imagine the same view through the eyes of a European born several hundred years ago, for whom the world ended at this point. Nothing beyond. I started to grasp the untranslatable Portuguese word saudade, defining a characteristic kind of nostalgia. In a way, for me as well, the world ends here – I have never yet travelled beyond Europe. The points defined as the extremes of the continent are also my extremes, the extremes of an inhabitant of its central part.

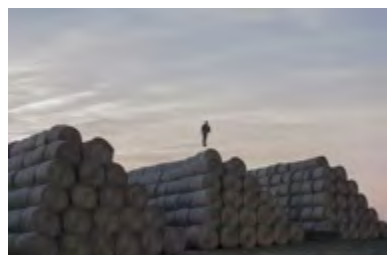
This work was created in Europe’s geographical extremities, the photographs were taken in cape Cabo da Roca (Portugal), in Látrabjarg (alternative point in Iceland), in Nordkapp (Norway), on Gavdos Island (Greece), in Istanbul (Turkey) and in Workuta (Russia).

On His Own

2015

technika:
fotografia cyfrowa

wymiary:
10 fotografii 50 x 70 cm

Cykl fotograficzny zatytułowany „On His Own” ukazuje człowieka jako indywidualium. Człowieka będącego samotnym w wielkiej przestrzeni, która go otacza. Cykl ten ma na celu zwrócenie uwagi na fakt bycia samemu ze sobą. Samotność? Ja ukazuję tę samotność jako coś osobliwego, coś całkowicie ludzkiego. Ponieważ każdy z nas, bez znaczenia czy jest samotny, czy żyje w szczęśliwym związku i posiada własną rodzinę, często potrzebuje chwili samotności, poświęcenia uwagi tylko sobie samemu, skupieniu się wyłącznie na swoich własnych przemyśleniach. Żyjemy w czasach nieustannego pędu, ciągłego dążenia do celów, gdzie często brakuje tej przysłowiowej „minuty dla samego siebie”, by móc porozmawiać z własnymi myślami, zatrzymać się na chwilę i poczuć pożądaną równowagę.

Przeżywamy swoje życie z minuty na minutę – może w jego biegu warto na chwilę zatrzymać się i popatrzeć w głąb siebie?

The photo cycle entitled 'On His Own' depicts man as an individual. A man who is lonely in the huge space surrounding him. The cycle is aimed at pointing to the fact of being alone with oneself. Loneliness? I represent that loneliness as something special, something inherently human. For every one of us, whether alone or in a happy relationship and having their own family, often needs moments of loneliness, of concentrating only on oneself, focusing only on their own thoughts. We live in times of unending rush, continuous striving to reach our goals, where the legendary "one minute for oneself" is missing, in order to talk to one's own thoughts, stop for a moment and experience the desired balance.

We live our lives from minute to minute, maybe it's worth stopping for a moment and looking inside us?

Z cyklu Praellement: Podział punktu II

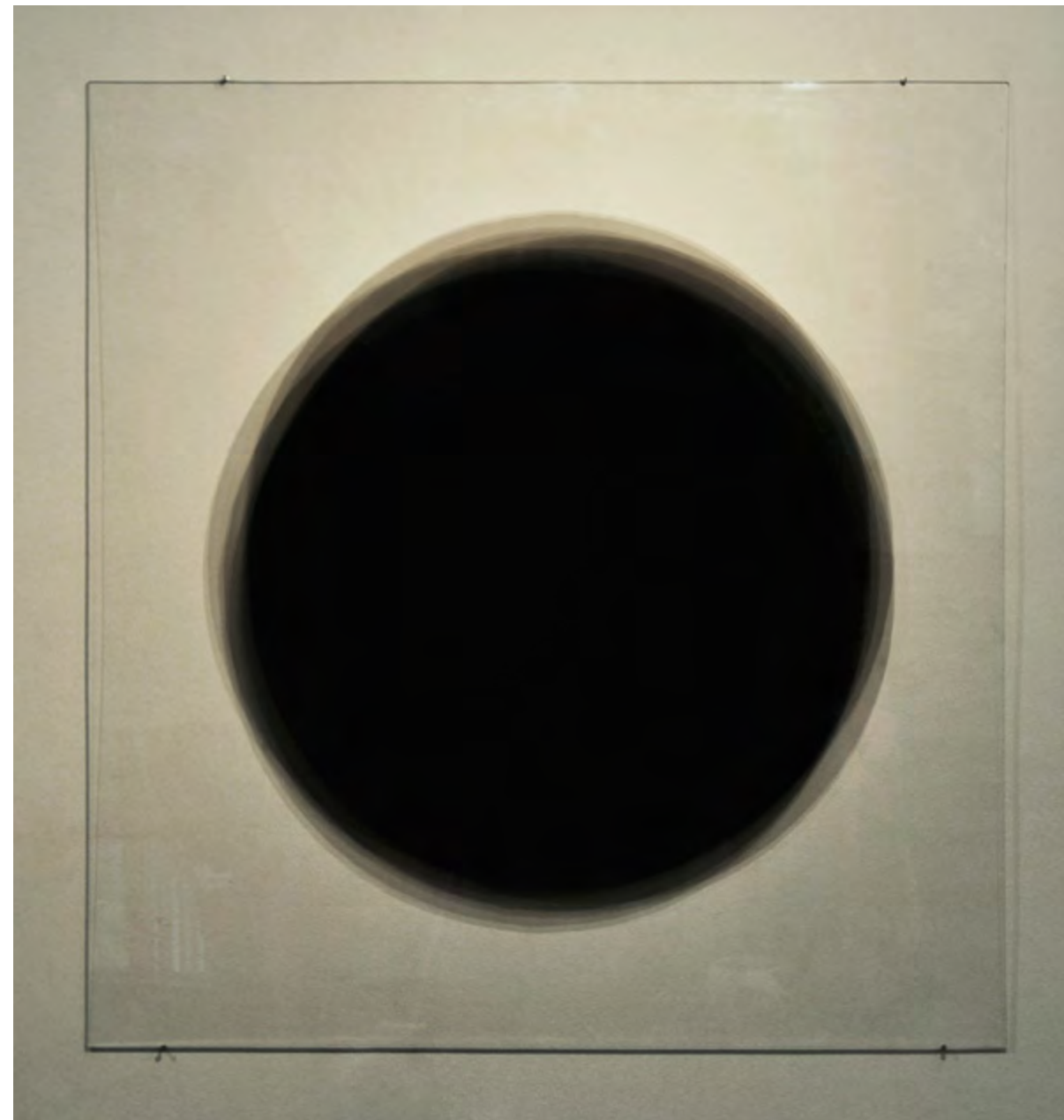
2016

technika:
serigrafia

wymiary:
104 x 109 x 0,4 cm

Problematyka mojej pracy ściśle powiązana jest z awangardową próbą steoretyzowania sztuki abstrakcyjnej i wyróżnienia jej elementów formalnych. Dogłębna analiza pozwoliła mi na stworzenie swoistego języka graficznego, w którym priorytetem stał się dla mnie świadomy dobór komponentów oraz wykorzystanie ich w pracach. Ustosunkowując się do dialektyki między przeszłością a terażniejszością w sztuce, zwyczajowo nazywam swoje projekty „praelementami” abstrakcji. Opierają się one przede wszystkim na poszukiwaniach harmonijnych, wyciszonych kompozycji, w których treść ujawnia się poprzez relacje prostych, rytmicznie przenikających się elementów. Cel balansowania przez mnie na granicy konceptualnego minimal artu, zbiega się z definiowaniem sztuki przez Josepha Kosuth'a, w której treść pracy jest nierelatywna z żadną inną.

The topic of my work is closely related to the avant-garde attempt to theorize abstract art and define its formal elements. My in-depth analysis enabled me to create a characteristic graphic language, my priority being a conscious selection of components and their use in my works. While referring to dialectics between the past and the present in art, I usually call my projects “founding elements” of abstraction. They are mainly based on the search for harmonious, still compositions, whose content is unveiled through the relationships between simple, rhythmically interpenetrating elements. The aim of my balancing on the verge of conceptual minimal art is compatible with the definition of art by Joseph Kosuth, where the content of a work is non-relative to any other reality than the one created by the work itself.

Papierówki

2016

technika:
papier, grafit

wymiary:
seria obiektów 110 x 100 cm,
80 x 80 cm, 100 x 30 cm

Fabryki, złomowiska i składowiska odpadów są dla mnie niewyczerpalną kopalnią inspiracji. W tych niecodziennych dla innych ludzi miejscach, odnajduję rzeczy, które przerabiam na swój własny artystyczny język. Materiałom przeznaczonym do utylizacji daję nowe życie, zmienia się ich forma, ale charakter pozostaje.

Papierówki powstały z odpadów hurtowni papieru. Moje zainteresowanie wzbudziły plastry zwiniętej, kilkunastometrowej papierowej taśmy, która leżała w stercie makulatury. Znaleziony materiał zaczęłam przekształcać, nadając mu nową formę, znaczenie, wartość. Jednak papier nie został pozbawiony swojej pierwotnej plastyczności, jest w ciągłym procesie naturalnego odkształcania.

Factories, scrapyards and landfills are my inexhaustible source of inspiration. In those places, alien to other people, I find things which I transform into my own artistic language. I offer a new life to materials aimed for disposal, their form changes, but their character remains the same.

“Papers” (Papierówki) were created out of waste from a paper warehouse. I was interested in bands of rolled paper tape, a dozen metres long, lying on a heap of waste paper. I started transforming the material I had found giving it a new form, meaning, value. However, the paper was not deprived of its original plasticity, the continuous process of natural deformation still goes on.

XXIV

2014

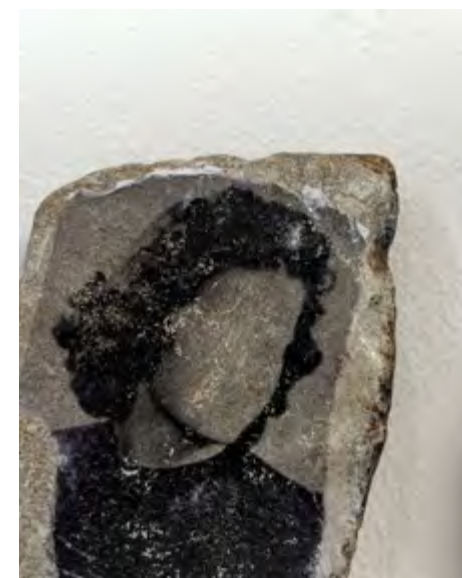
technika:
instalacja z 24 kamieni,
techniki cyfrowe,
decoupage

wymiary:
200 x 20 cm

Podczas II wojny światowej na terenie kamieniołomu „Liban” w Krakowie mieścił się obóz pracy przymusowej. W czasie jego likwidacji w 1944 roku, z grupy przebywających ciągle w niewoli 170 więźniów uciekło 146. Pozostałych rozstrzelano na miejscu. Informacje na temat obozu, panujących w nim warunków, czy całkowitej liczby więźniów są szczątkowe i często sprzeczne. Nazwiska ofiar pozostają nieznanne. Sylwetki bez twarzy są symbolem ofiar, których tożsamość zaginęła wraz z dokumentacją obozową, stając się ich niedoskonałymi medalionami nagrobnymi. Do dziś ofiary z „Libanu” spoczywają we wspólnym, zapomnianym grobie na terenie byłego obozu.

During WWII a forced labour camp was located in “Liban” quarry in Kraków. During its liquidation in 1944, 146 prisoners escaped, out of the 170 still detained there. The remaining ones were shot on the spot. Information about the camp, the living conditions there, or the total number of prisoners are scarce and often contradictory. The names of the victims remain unknown. Silhouettes without faces symbolize the victims whose identity was lost together with the camp documentation, and they become imperfect sepulchral medallions. Until the present day, the victims from “Liban” have remained buried in a forgotten mass tomb, where the camp was located.

Dom

2016

technika:
video

Przestrzeń rzutowana przez ciało ciąży ku przodowi i prawej stronie. Przyszłość jest z przodu i „ku górze”. Przeszłość jest z tyłu i „poniżej”.

Yi-Fu Tuan „Przestrzeń i miejsce”

The space cast by a body gravitates towards the front and the right. The past is behind and “below”.

Yi-Fu Tuan “Space and place”

BAZA

2016

technika:
fotografia analogowa, skan
kliszy średnioformatowej

wymiary:
100 x 85 cm

Poprzez wykorzystanie zastanych przestrzeni mieszkalnych i stworzenie scenografii z nieprzypadkowych przedmiotów, praca podejmuje próbę kreacji fantastycznych światów odwołujących się do odległych, dziecięcych marzeń o własnym miejscu do którego ucieka się od problemów. Baza - stworzony przez siebie dom, w którym można odnaleźć poczucie bez troskiego bezpieczeństwa - to idea zapomniana przez dorosłych, a tak charakterystyczna dla dzieci. Przedstawiając należące do różnych ludzi mieszkania i rzeczy, stanowiące przecież odbicie kształtujących się w pierwszym okresie życia charakterów właścicieli, autorka nie syntezuje tylko swoich wspomnień. Kreuje światy innych, uniwersalizuje samo wspomnienie, odwołując się do wspólnej pamięci wszystkich ludzi.

By using existing residential space and creating stage sets out of non-accidental objects, the work is an attempt at creating fantastic worlds, referring to distant childhood dreams of one's own place where one could hide from problems. A base, a home created by ourselves, where careless safety may be experienced, an idea long forgotten by adults, and so characteristic of children. By presenting apartments and objects belonging to different people, which are in fact reflections of the owner's personality shaped in the early period of their lives, the artist does not synthesize her memories only. She creates the worlds of others, universalizing the memory itself and referring to all people's common memory.

nie ma czasu na detoks

2015

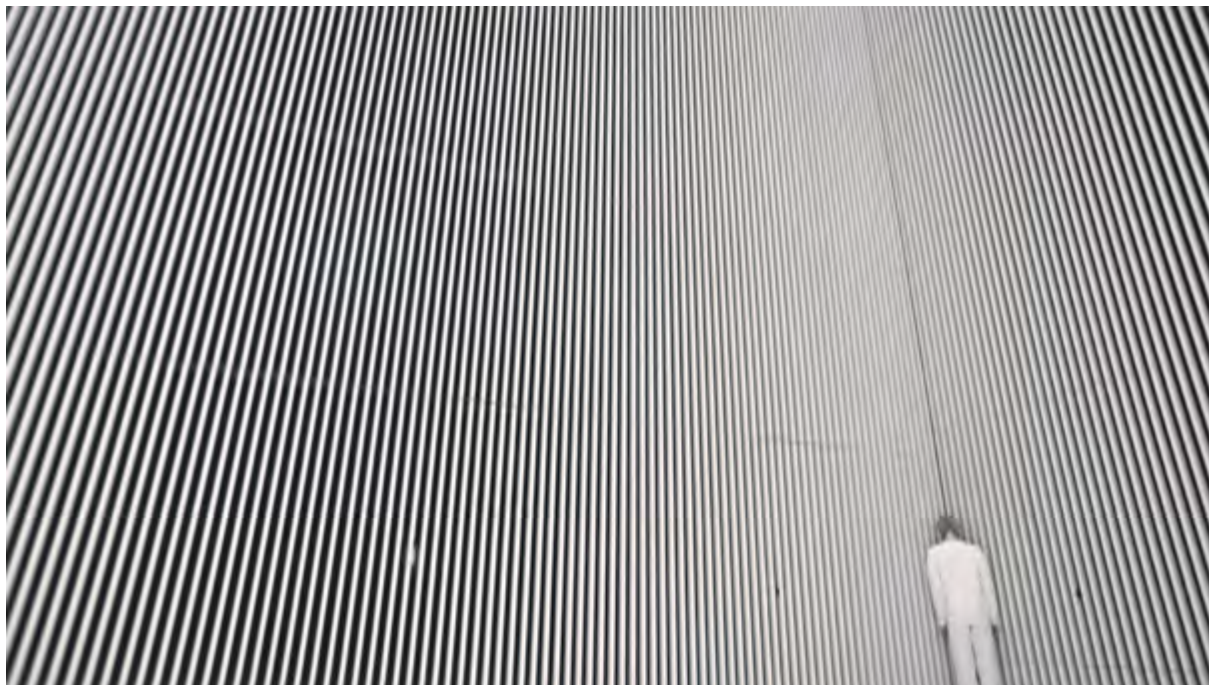
technika:
wydruk na papierze ściernym,
styropian, piasek, drewno,
drobne odpady
(puszki, kapsle, niedopałki)

wymiary:
180 x 100 x 90 cm

„nie ma czasu na detoks” to przenośna platforma do spędzania czasu i dyskusowania na temat istotnych spraw.

“no time for detox” is a mobile platform for spending time and discussing important issues.

Wersja 1

2015

technika:
video

Film składa się z 7 scen, które ukazują kondycję człowieka współczesnego. Subtelne czynności, które wykonuje bohater, przedstawiają cechy charakterystyczne dla postaci z jednej z wersji przyszłości. Dźwięk to system standaryzacji THX, który określa normy jakościowe. Został on rozciągnięty na długość całego filmu.

The film is composed of 7 scenes, depicting the condition of contemporary man. Subtle activities undertaken by the hero show features which are characteristic for characters from one of the versions of the future. The sound is THX reproduction standard, defining quality standards. It has been extended to the whole length of the film.

Krajobraz po spalonym dowcipie

2016

technika:
akryl na płótnie

wymiary:
160 x 125 cm

Miejsca

2015

technika:
fotografia

wymiary:
6 fotografii 40 x 60 cm

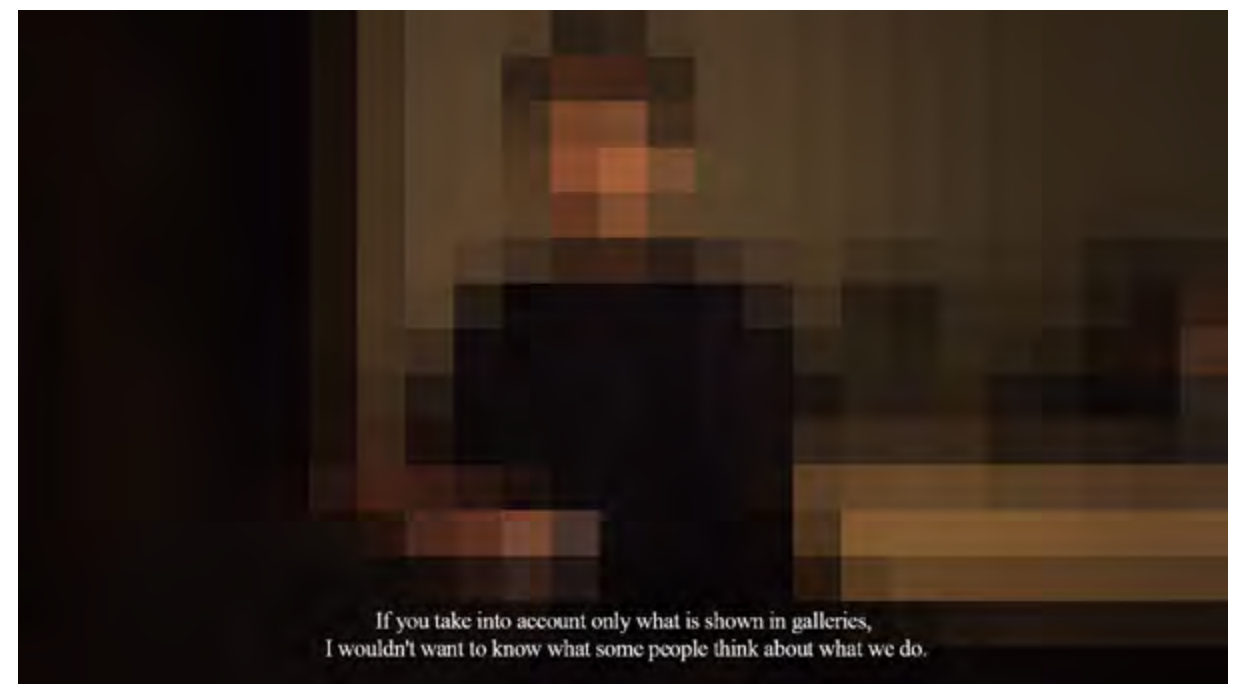
Spacerem po miejscach zbrodni próbuję dokonać analizy wydarzeń w kontekście przystosowań ochronnych, występujących u zwierząt. Sprawcy morderstw posługują się kamuflażem, dokonują społecznej mimikry, przekonując otoczenie, że są ułożonymi, spokojnymi obywatelami. Miejsca zbrodni tylko unaoczniają ten fakt; miejsca zwykłe, jakich znaleźć można wiele, broniące się przed faktem, iż doszło w nich do bestialstwa. Istnieje też inna droga interpretacji - może to właśnie owi sprawcy przestępstw są słabymi jednostkami, którzy w radykalny sposób przybierają cechy ludzi, zdolnych do obrony, a co za tym idzie również do ataku.

By walking on crime scenes I try to analyze the events in the context of protective measures adopted by animals. Perpetrators of murder use camouflage, they perform social mimicry, by convincing others that they are well-behaved quiet citizens. Scenes of crime only prove it, they are ordinary places, similar to many others, protecting themselves from the fact that bestiality took place there. There is yet another possible interpretation, maybe those perpetrators are weak individuals who radically adopt features of people capable of defense, and thus, of attack.

Niebieskie Migdały

2016

technika:
video

Alexander

2013-2016

technika:
negatyw 4x5", wydruki
atramentowe oprawione
w dębowe ramy

wymiary:
seria fotografii 120 x 100 cm

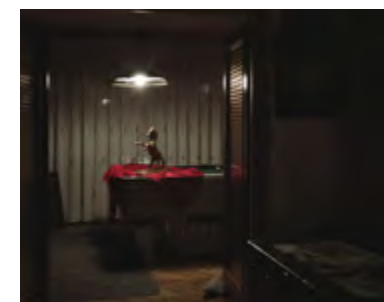
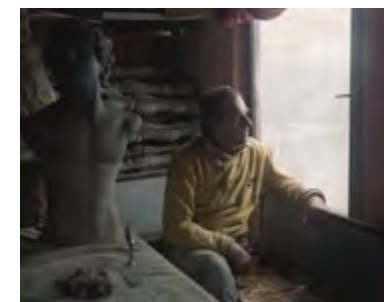
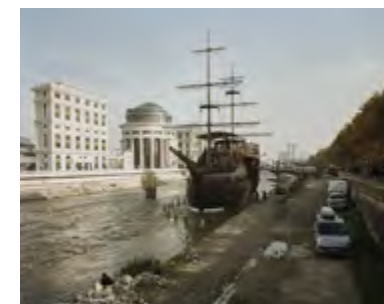

Jedną z pierwszych rzeczy, którą zobaczyłem w Skopje, była konstrukcja monumentu, o którym później powiedziano mi, że to Aleksander Wielki. W 2010 roku rząd byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii rozpoczął przebudowę kraju, mającą na celu podkreślenie domniemanej ciągłości z historycznym imperium Aleksandra Wielkiego. On sam, jeden z najpotężniejszych władców w historii, został ogłoszony ojcem narodu. Grecja, która od rozpadu Jugosławii kwestionowała etnogenezę i symbolikę młodej republiki, sprzeciwiła się wykorzystaniu toponimu „Macedonia”, blokując międzynarodową politykę sąsiada. Na ulice Aten wyszedł tłum poparcia domagający się rozprawy z uzurpatorami. Sen o skradzionej potędze był iskrą, która rozpałała umysły i niemal 2000 lat po upadku Imperium dwa państwa otworzyły spór o toponimy, etnosy i dzieje tak odległe, że prawie nierzeczywiste. Podczas gdy architekci w Skopje otwarcie przyznają się do fascynacji „teorią ruin” Alberta Speer’a, Europa sama przeglądała się w antycznych wzorcach w swoich romantycznych zrywach. Czy to w ogóle możliwe, żeby z premedytacją stworzyć założycielski mit narodu, dać mu dumę, posługując się betonem i brązem? Co konstrytuje i spaja współczesne nacje?

Znając tragiczne przeznaczenie bohatera i daremność jego działań, otoczeni monumentalnymi dekoracjami, czekamy na katharsis. Dokładnie tam, gdzie to wszystko już się wydarzyło.

One of the first things I saw in Skopje was a monument which, as I was told later, represented Alexander the Great. In 2010 the government of the Former Yugoslavian Republic of Macedonia started the reconstruction of the state, in order to emphasize the supposed historical continuity with the historical empire of Alexander the Great. Himself, one of the most powerful rulers of all times, was declared the father of the nation. Greece, which since the collapse of Yugoslavia undermined the ethnogenesis and the symbols of the young republic, protested against using the place name of “Macedonia” and blocked the neighbouring country’s foreign policy. Crowds rushed to the streets of Athens in support of the struggle against the usurpers. The dream of lost power became the spark which ignited the minds and nearly 2000 years after the fall of the Empire two states started a dispute about place names, ethnos and times so long gone that they have become nearly unreal. Whereas architects in Skopje openly confess their fascination with Albert Speer’s “theory of the ruins”, Europe itself referred to its ancient models during its romantic drives. Is it possible at all to create purposefully the founding myth of a nation, to grant it pride using concrete and bronze? What makes and unites contemporary nations?

Knowing the tragic fate of the hero and the futility of his actions, surrounded by monumental decorations, we await catharsis. Exactly where it all had already occurred.

Tożsamość

2015

technika:
fotografia archiwalna,
fotomontaż

wymiary:
seria fotografii 10 x 15 cm

Projekt „Tożsamość” bazuje na serii archiwalnych zdjęć, wyjętych z rodzinnego albumu. Jest próbą zbadania osobistej relacji między mną a moją Mamą, odrębnej a zarazem wspólnej tożsamości. Wielu z nas kształtuje swoje osobowości w przekonaniu, że jako autonomiczna jednostka podejmuje niezależne decyzje, zwłaszcza całkowicie inne, odrębne niż ludzie, którzy wpływają na nas najdłużej i często najbardziej - Rodzice.

Przez lata dojrzewania moje relacje z Mamą ulegały diametralnym zmianom - od naturalnej dziecięcej miłości, przez uniezależnienie się, aż do bezinteresownej przyjaźni, jaka może łączyć dwoje rówolatków. Zdjęcia zdobią znane, nieznane mi twarze i sylwetki, wyjazdy kojarzone z opowieści, miejsca podpisane ołówkiem na tylnej stronie - małe, przykurzone obrazki, „wrywki” z życia będące składową i budulcem psychofizycznej i moralnej kondycji ludzkiego „ja”.

Poprzez wmontowanie swojej postaci, próbuję odtworzyć odległe czasowo, choć często tak bliskie mentalnie sytuacje. Przenoszę się w czasie na dwóch oddzielnych frontach - szukam zależności, połączeń, analogii. W większości przypadków znajduję je poprzez rozpoznawalne elementy zdjęć - znane mi twarze, przestrzenie - długoletnie przyjaźnie, nieustające powroty do ukochanych miejsc, zapomniane znajomości, urwane kontakty, a także podobieństwa czysto fizyczne - jak gest czy mimika.

Cykl jest próbą rozłożenia na czynniki i składowe osobistych zależności, zrozumienia najbliższej relacji, schematycznej cykliczności wrodzonych i nabytych zachowań oraz nieświadomych koneksji, które warunkują intencjonalność wartości i identyfikacji z „własnym”, otaczającym światem.

My photography project “Identity” is based on series of archival photographs, taken from the family album. It is an attempt to examine the personal relationship between me and my Mother, separate and common identity. Many of us form their personality in the belief that as an autonomous entity makes its own decisions, especially completely different, distinct than the people who influence us the longest and often - the most - our parents. Over the years, the nature of my relationship with Mom was diametrically changing - from typical children’s natural love for independence until the disinterested friendship that can connect two peers.

Yellowed pictures pulled out of dusty boxes - known, unknown to me faces and silhouettes, trips associated with the story, dates and places signed in pencil on the back side - the small pictures, “scraps” of life which are the building blocks of component and psycho-physical and moral condition of the human “I”.

By replacing our silhouettes I try to recreate distant in time, I move at time on two separate fronts - looking for dependencies, connections, analogies. In most cases, I find them through recognizable elements of the picture - familiar faces and spaces - long friendships, constant returns to beloved places, forgotten acquaintances, broken off contacts, as well as the similarities - a gesture or facial expression.

This project is an attempt to spread across the components of personal dependence, understanding the nearest relations, schematic nature of congenital and acquired behavior and unconscious connections that determine the value of intentionality and identification with “their own”.

Widok

2015

technika:
instalacja / rzeźba

wymiary:
seria obiektów
od 100 x 140 cm
do 170 x 80 cm

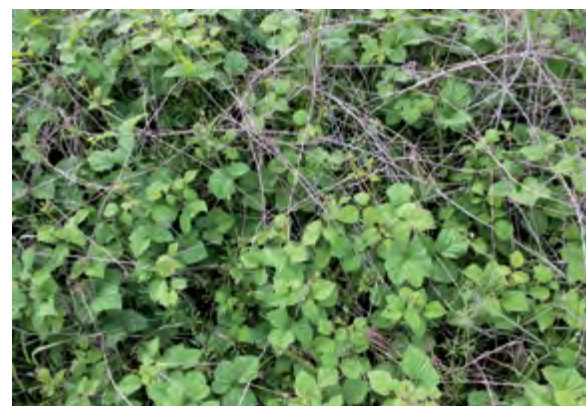

Kiedy linia wzroku przechodnia jest osadzona na poziomie szczytu budynku, dostrzega on zbiór przedmiotów (anteny, drabinę przeciwpożarową, piorunochron), których wrażenie staje się wypadkową nachodzących na siebie planów. Dystans między punktem a patrzącym wywołuje naturalną syntezę odległości i tworzy nieistniejące widoki.

Instalacja pokazuje atrybuty patrzenia w dal, nachodzenie kresek, sprowadzenie odległości do dwuwymiaru, obraz jednego ze zwykłych zbiorowych doświadczeń, wrażenie widzenia dachu z perspektywy przechodnia.

When the eyes of the passer-by are at the level of the top of the building, they notice a set of objects (aerials, fire ladder, lightning rod), whose impression is the resultant of overlapping plans. The distance between the point and the audience unleashes a natural synthesis of the distance and creates inexistent sights.

The installation presents the attributes of looking into the distance, the overlapping of lines, bringing dimensions down to a two-dimensional perspective, the image of one of the ordinary collective experiences, the impression of seeing the roof from the perspective of a passer-by. When preparing the work I collected various images (photos, drawings, clippings from streetview) related to the sphere of the finishing of buildings; I enclose them as material to be used in the catalogue.

INTERREI

2015

technika:
fotografia cyfrowa, wydruk
na papierze archiwalnym,
rysunek odręczny ołówkiem

wymiary:
9 fotografii 21 x 30 cm,
1 fotografia 150 x 104 cm

INTERREI to praca oparta na eksperymencie naukowo-artystycznym. Przedmiotem badanym jest tutaj natura.

Pochodzące z łaciny słowa INTER REI to dosłownie: POMIĘDZY RZECZYWISTOŚCIĄ, REALNOŚCIĄ. W tej odkrytej przestrzeni pozbawionej przez współczesność wiarygodności, upatruję miejsca dla nowo powstałych struktur/bytów – dziesięciu obrazów znajdujących się pomiędzy prawdą a fikcją, emocjami a wiedzą, nauką i sztuką.

Zastosowane na obrazach metody pomiarowe, nie służą doświadczaniu od nowa. Używam ich, by powrócić do utraconego stanu prawdziwej ciekawości i poznania; by przywrócić naturze jej utraconą tożsamość i ponownie znaleźć w niej punkt odniesienia.

Odwracająca uwagę, kontrastująca z precyzyjnymi przedstawieniami gmatwanina natury, staje się elementem łączącym i równocześnie rozdzielającym ekspozycję. Dostrzegam w niej nieuporządkowanie przeładowanej wszechobecną informacją i obrazem myśli, skutecznie pozbawionej możliwości naturalnego, prawdziwego stanu skupienia.

INTERREI is a work based on a scientific and artistic experiment. The object of analysis is nature.

The Latin words INTER REI literally mean BETWEEN REALITY. In that uncovered space, deprived of credibility by modernity, I search for room for newly arising structures/beings – ten paintings located between truth and fiction, between emotions and knowledge, science and art.

The measurement methods applied in the paintings do not serve the purpose of experiencing from the beginning. I use them to return to the lost state of true curiosity and cognition; to restore nature its lost identity and to turn nature yet again into a point of reference.

The distracting entanglement of nature, in contrast with precise representations, becomes an element which links and at the same time divides the exhibition. In nature I see the disorder of thought, overloaded by omnipresent information and images, effectively deprived of the opportunities offered by a natural true state of concentration.

Being friendly again

2016

technika:
dokumentacja działań
performatywnych

Rok 2006, lato, osiedle Ruczaj Zaborze, Kraków. Spojrzałem na żywopłot i w jednym momencie, nagle, poczułem potrzebę rzucenia się w niego. Była to potrzeba podyktowana ściśle doświadczeniem kinestetycznym, nie potrafiłem tego logicznie wytłumaczyć, ale musiałem spróbować.

Wideo traktuję jako szkicownik, realizuję moje kaprysy względem bliskiego mi otoczenia.

2006, summer, Ruczaj Zaborze residential area in Kraków. I looked at the hedge and at that moment, suddenly, I felt the urge to throw myself into it. It was a need driven by a purely kinesthetic experience, I couldn't explain it logically, but I just had to try.

I treat videos as a drawing book, I surrender to my whims concerning my closest surroundings.

#diwaklozetowa

2015-2016

technika:
dokumentacja działań
performatywnych

Na performatywne działania Polish Diwy, wykonywane w przestrzeni Instytutu Sztuki Wyspa w Gdańsku, spojrzeć można jako na artystyczny głos wiążący się z kwestią społecznej debaty, która odnosi się m.in. do sytuacji zbyt niskich wynagrodzeń. Dzięki temu, działania te wpisują się w szerszy kontekst społeczny, zwłaszcza zaś w kwestię niechęci do podejmowania pracy w charakterze wolontariuszy. Jednocześnie ukazują one wyraźnie zaznaczające się w świadomości ludzi rozróżnienie na prace „niskie” oraz „elitarnie”. Ten nakładający się najczęściej na opozycję męskich i żeńskich ról społecznych podział, zostaje przewrotnie podkreślony przez niejednoznaczny schemat identyfikacji performera: przed oglądającym jawi się blisko dwumetrowy mężczyzna w sukience i fartuchu.

Figura drag queen zostaje wzięta w nawias, bowiem jej swoista „teatralność”, bezpieczna konwencja, w ramach której rozgrywać się może show, zostaje zmącona poznawczym dysonansem. Przebrany za kobietę performer, posługując się męskimi formami osobowymi, odchodzi od reguł konwencji i manifestuje w interakcji swoją podmiotową niejednoznaczność. Czy jest kobietą, mężczyzną, transwestytą, transseksualistą? Bezpieczna dla oglądającego gra zamienia się w ten sposób w laboratorium konfrontacji z odmiennością.

The performative activity of Polish Diwa within the space of the Wyspa Art Institute in Gdańsk may be perceived as an artistic voice related to the social debate referring, among others, to excessively low salaries. Thus those activities are inscribed in the wider social context, in particular the issue of reluctance towards working as volunteers. At the same time they present the differentiation between “low-income” and “elite” jobs, clearly visible in people’s consciousness. That division, usually coexistent with the opposition between male and female social roles, is perversely emphasized by an ambiguous model of the performer’s identification: the audience is confronted with a man measuring nearly two metres wearing a dress and an apron.

The drag queen figure is put into brackets, because its characteristic “theatricality”, a safe convention in which the show may take place, is blurred by a cognitive dissonance. The performer, dressed up as a woman, using male personal forms, abandons the conventional principles and manifests his subjective ambiguousness. Is it a woman, a man, a transvestite, a transsexual? The game, safe for the audience, thus transforms into a confrontation lab with otherness.

Krzysztof Maniak
Katarzyna Kimak

DKV Grand Tour
8ª Edición 2015

Rosana Sanchez Rufete

Maria Barrachina

Bez tytułu
25 кадя

Ice cream
Tirar la ventana por la ventana
y la Mujer Barbuda
Hinchando piedras
Bez tytułu

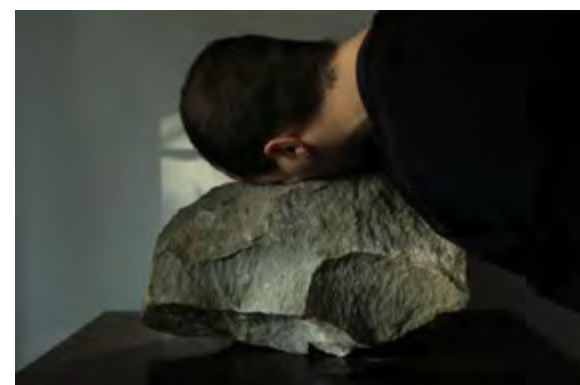
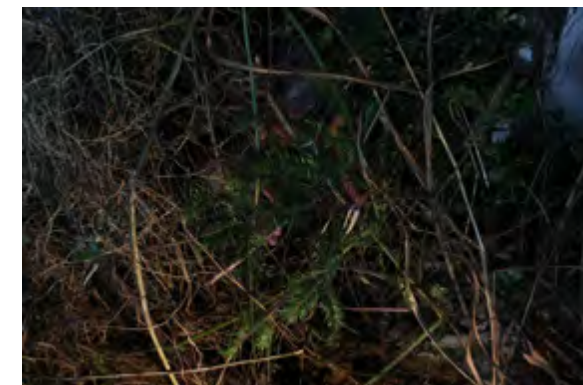
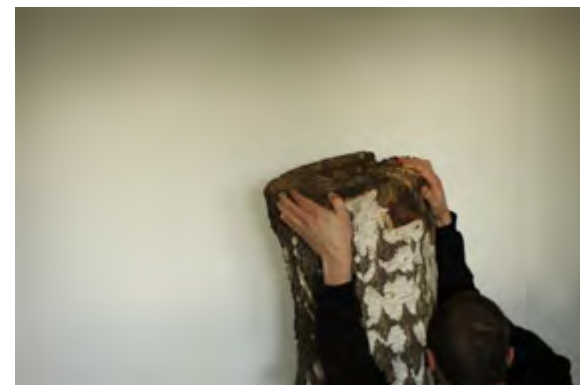
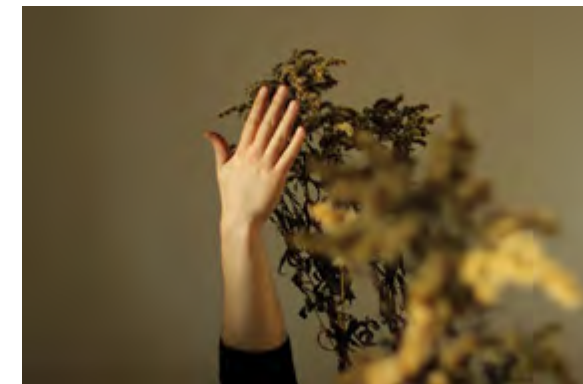
Rezydencja w Nowym Jorku

Bez tytułu

2014

technika:
fotografia cyfrowa

wymiary:
20 x 30 cm

Rezydencja w Walencji
oraz Nagroda Specjalna
Prezesa Piotra M. Śliwickiego

25 кадр

2015

technika:
projekcje

Ice cream

2015

técnica:
fotografíawymiary:
181 x 54 cmwspółpraca:
Aris SpentsasTirar la ventana
por la ventana

2014

técnica:
fotografíawymiary:
seria 9 fotografii
36 x 24 cm

Hinchar piedras

2014

técnica:
fotograma / video

y la Mujer Barbuda

2015

técnica:
fotografíawymiary:
110 x 80,5 cmwspółpraca:
Aris Spentsas

Bez tytułu

2016

technika:
mieszana, rysunek
na papierzewymiary:
30 x 40 cm

Kompas zawsze wskazuje północ

ERGO Hestia jest największym towarzystwem ubezpieczeń w Polsce spośród powstałych w warunkach gospodarki wolnorynkowej. Działa od 1991 roku. Bezkompromisowo kształtuje rynek ubezpieczeń. W latach 90. ubiegłego wieku wprowadzała w kraju światowe standardy w ubezpieczeniach przemysłowych, głównie dla górnictwa. Dekadę później rozpoczęła przemianę ubezpieczeń dla klientów indywidualnych. Uruchomiła pierwszą w Polsce infolinię ubezpieczeniową. Scentralizowała likwidację szkód i systematycznie upraszcza procedury obsługi klientów. Do ich dyspozycji oddała eKonto ubezpieczeniowe, platformę obsługi ubezpieczeń przez internet.

Grupa ERGO Hestia, oferująca ubezpieczenia majątkowe i na życie, w biznesie idzie zawsze własną drogą. Zarządzana z Sopotu, z dala od zgiełku finansowych stolic, ubezpiecza klientów indywidualnych w całej Polsce, małe i średnie przedsiębiorstwa różnych branż oraz największe firmy aktywne we wszystkich sektorach gospodarki. Jest cenionym pracodawcą, zatrudniając kilka tysięcy osób. Współpracuje z rzeszą agentów ubezpieczeniowych, którzy są ambasadorami jej marki.

Kapitałowo jest związana z niemiecką Grupą ERGO, częścią globalnej rodziny biznesowej towarzystwa Munich Re, jednego z największych reasekuratorów na świecie.

ERGO Hestia konsekwentnie łączy biznes z zaangażowaniem społecznym. Obok programu Artystyczna Podróż Hestii jest też mecenasem przyznawanej już od 2001 roku Nagrody Znaku i Hestii im. ks. Józefa Tischnera. Honoruje ona wybitnych intelektualistów i działaczy społecznych. Grupa finansuje wychowanie młodzieży w Sopotkim Klubie Żeglarskim ERGO Hestia Sopot, z którym związana jest od blisko 20 lat. Poprzez Fundację Integralia tworzy warunki zawodowego startu dla ambitnych osób niepełnosprawnych. Jest też sponsorem tytularnym ERGO Areny, największej hali sportowo-widowiskowej na Pomorzu.

Organizator

Mecenas

ERGO
HESTIA

Patronat honorowy

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Partnerzy medialni

SZ U M

artinfo.pl

**NOTES—
—NA—6
TYGODNI**

WARSZAWOLIC

**TVP
KULTURA**

F5 FPIĘĆ.PL
PORTAL O TRENDACH

**NOTES—
—NA—6
TYGODNI**

WARSZAWOLIC

Partnerzy

DKV
SEGUROS MÉDICOS

**FAKTORIA
WINI**

**AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU**

**AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU**

AKADEMIA SZTUKI

**Akademia Sztuk Pięknych
Im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi**

**MUZEUM
sztuki
nowoczesnej
w warszawie**

**NARODOWE
CENTRUM
KULTURY**

Katalog wystawy Finalistów 15. edycji Konkursu Artystyczna Podróż Hestii został opracowany i wydany przez Fundację Artystyczna Podróż Hestii w maju 2016 roku.

Koordynator projektu Artystyczna Podróż Hestii:
Magdalena Kąkolewska

Produkcja i aranżacja przestrzeni:
Aleksandra Dobrowolska

Współpraca merytoryczna:
Piotr Szpilski

Projekt graficzny i skład:
Super Super, www.supersuper.pl

Fot. Jarek Jaworski, Piotr Litwic

Wszystkie reprodukcje prac pochodzą z archiwów ERGO Hestii i Fundacji Artystyczna Podróż Hestii

Druk: Ergo BTL Sp. z o.o. Sp.k.
Wydrukowano na papierze:
okładka — Curious Matter Black Truffle, 380g/m²
środek — Olin Regular High White, 150g/m²

Fundacja Artystyczna Podróż Hestii
tel.: 509 332 408
artystycznapodrozhestii@ergohestia.pl
www.artystycznapodrozhestii.pl
www.ergohestia.pl